

[Gudme.]

fjor en drøftelse her i tinget på grundlag af et forslag til beslutning, som blev fremsat af alle partier, hvor man netop henviste til det store antal sager, der har været ved landskatteretten de senere år. Der fremkom nogle forslag om, hvordan man skulle begrænse antallet; nogle af disse forslag er ved at blive ført ud i livet, andre lader vist vende lidt på sig.

Jeg tror, det ville være ønskeligt, at vi under behandlingen i skatte- og afgiftsudvalget — ikke af substansen i hr. Glistrups forslag, for det tror jeg hurtigt vi kommer igennem, men derefter — tog anledning til at se på spørgsmålet om skattesager i almindelighed og se, hvor langt man er kommet med det, vi talte om her i juni måned i fjor, hvordan man kunne begrænse antallet af landsskatteretssager ved visse reformer af mere konstruktiv karakter.

Må jeg ikke til sidst sige, at den mest effektive begrænsning af skattesagers antal består i en forenkling af skattesystemet. Når vi i dag har mange skattesager, og når antallet af landsskatteretssager er svulmet, som vi kunne konstatere det i fjor, så skyldes det jo også, at vi har overordentlig komplicerede regler. Hvis derfor folk, der virkelig har kendskab til skatteregler — det skal ingen beskyldte hr. Glistrup for ikke at have — ville komme med konstruktive forslag, ikke bare sådan nogle primitive, propagandistiske forslag som dem, vi ser her, men forslag til en forenkling af vore skatteregler, så ville der være noget at tale om, som måske kunne give basis for at begrænse antallet af skattesager.

Hagen Hagensen (KF):

Man kunne vel sige som overskrift på det, der nu skal drøftes, at det hele er kun en overgang, og alt bliver ingenting, for når vi kommer til de næste punkter på dagsordenen, kan vi se, at det lovforslag, der nu er til behandling, kun skal have en ganske kort periode at virke i.

Når der foreslås bestemmelser, der kan begrænse skattesagerens antal, så vil man gerne lytte venligt og deltage i arbejdet herom. Det er da muligt, eller rettere sagt det vides, at man gennem forhandling om hensigtsmæssige regler kan komme bort fra den kvarttomme- og halvtommeretfærdighed, som nu gælder, og gå over til at måle med en større alen. Der kan være god grund til at fremme arbejdet med forenkling af vort ligningssystem, hvorved skattesagerne i videst muligt omfang finder deres afgørelse på lokalt plan. Jeg vil i tilslutning til de allerede faldne bemærkninger fra andre ordførere sige, at sådant arbejde jo er i gang og vil blive søgt fremmet, og jeg ser meget, meget gerne, at man når til at kunne behandle en lang række sager færdig på lokalt plan.

Jeg tror også, skatteyderne finder det meget bedre, således at man kan begrænse antallet af skattesager, der skal den tunge gang igennem landsskatteretten, selv om der nu er sket en lille forenkling af ekspeditionsformen. Ved sådanne planers gennemførelse vil det konservative folkeparti være at finde.

Når dette er sagt, så må det siges om det af fremskridtpartiet fremsatte lovforslag om begrænsning af skattesagerens antal, at der er brugt en så stor måleenhed her, at det i hvert fald ikke er muligt at give forslaget nogen form for tilslutning.

Dertil kommer, at det står uklart, hvad der menes med, at der bliver tale om skattekrav for et indkomstår på mindst 40.000 kr. Er det noget, der skal lægges oven i det, der allerede er beregnet på grundlag af en indgiven selvangivelse, eller er det skattekravene set under ét? Skal det forstås således, at man kan komme ud for, at meget betydelige beløb, som opdages efter en, som jeg forstår det, tilfældigt valgt dato, kan holdes uden for beskatning? Det vil medføre en række tilfældigheder og uretfærdigheder, også på grund af valget af den tidsfrist, der er foreslået. Også spørgsmålet, som vi måske får